ꝟ veloх ſcriba appellatuſ.
Et non ſur. ꝓpha. Quia moyſes oib⁹ ꝓphetis veterꝫ teſta. pſtātior: vñ iudei arrogāter dicūt: Nos moyſi diſcipuli ſum⁹. Sꝫ poſtq̄ dñs ꝓphetaꝝ venit incarnat⁹ in mūdū ois illa prior dignitas ꝛ vmbra futuroꝝ ceſſauit: q̄a lex ꝛ figura p moyſen data ē: gr̄a ꝛ veritas p ieſum chriſtū q̄ eſt finis legis ad iuſticiā oī credenti.

ſic̄ moyſes quē noſſet dñs facie a ad faciē i oib⁹ ſignis atq̄ portētꝫ b q̄ p eū miſit vt faceret i tr̄a egypti pharaōi ꝛ oib⁹ ſuis ei⁹ vniuerſe

ſ miſit.ſ.vt faceret.

q̄ terre illi⁹: ꝛ cūctā manū robuſtā: magnaq̄ mirabilia que fecit moyſes corā vniuerſo iſrael.

Explicit liber Deuteronomij

hic ↄ̄ſr ponit cōmēdatio p̄deceſſoris: q̄r dixerat ſcriptura: ioſue repletū fuiſſe ſpū ſapientie: ne ex h̄ crederet ipm̄ eq̄lem fuiſſe moyſi. ideo ſubdit: Et nō ſur. ꝓphe. vl. in iſrael ſic̄ moyſes. i. equalis ei. a Quē noſſet do. fa. ad faciē. i. loquēs cū eo familiariter ꝛ ad voluntatem ſuam ſicut ſolet homo loqui ad amicuꝫ ſuum. b In omnibus ſignis atq̄ portentis. quia tot ꝛ tanta mirabilia ꝛ tam longo tēpore non fuerunt facta per alium prophetiam in veteri lege.

Moraliter

Ca. XXXIIII

Moraliter. Aſcēdit g moyſes ꝛc̄. Per moyſen q̄ de monte vidit terram ꝓmiſſionis ꝛ nō intrauit. licet multū deſideraret. allegorice ſignificat q̄libet ſctūs veteris teſtamenti: q̄ ſubleuatus in montē contemplationis vidit deo ſibi reuelante futuꝝ myſterium xp̄i ad qd̄ tm̄ nō puenit. licet deſideraret ex tota intentione animi. Unde dicit ſaluator Lu. x. Dico vobis: q̄r multi reges ꝛ ꝓphe voluerūt videre que vos videtis ꝛ nō viderūt. Moraliter autē per moyſen ſignificatur homo contemplatiuus celeſtis patrie p terrā ꝓmiſſionis ſignificate quā tamen nō intrat licet multum deſideret: niſi morte corpis p̄cedente. vñ dr̄ Heb. ix. Statutū eſt hoib⁹ ſemel mori. i† Nō caligauit ocul⁹ ei⁹. per oculū intelligit contemplatio q̄ nō deficit in bono cōtemplatiuo ſed magis ꝓficit tp̄e ſenectutis ſedatis paſſionibus ſenſitiue partis. † Et dens eius nō eſt motus. Per dentes qui cibū ad interiora traijciunt labor p̄dicationis intelligit p quē auditores ad fidē ꝛ deuotionē trahunt Act. x. Surge petre occide ꝛ manduca. i. corneliū ꝛ ei⁹ amicos gentiles per tuā p̄dicationē xp̄o p fidē incorpa ſic̄ ibidē patet p lr̄am ſequentem. g† Mortuus eſt ibi moyſes ꝛc̄. Sequitur: † Et ſepeliuit eum in valle. ſ. dñs: ꝛ p hoc ſignificat q̄ amoto impedimento nature p xp̄m aīa munda ſepata aſcendit ad deū. ꝛ corpus qd̄ ſepelitur in terra remanet vſq̄ ad iudicium. Eccl̄s. xij. Donec puluis reuertat in puluerē vñ erat. et ſpūs redeat ad deum qui dedit illū. Quē reditū proſperꝫ nob̄ cōcedat q̄ viuit et regnat in ſcl̄a ſcl̄oꝝ Amen.

Expoſitio Poſtille fratris Nicolai de Lyra ordinis minoꝝ ſup pentateuchū moyſi cū ſuis Moralitatib⁹: Finit.

Littera prima docet quo pacto colligere omnes.
Quas cernis chartas lector amice potes.

a
Primum vacat
De libris biblie
In noie ſancte
bi gratia

b
hebraica ſimul
Frater Ambroſi⁹
nantur nec

c
hoc moyſes
Iuxta tropologiā
rea ꝓpter
fectos de his

d
Incipit poſtilla
ſup ferebat
formata. Unde

e
tem. Unde
cludūt eſſentialia
ſtantia cum
ra aq̄

f
ni ꝛ mali
dū adiutoriū.
p hiſtoriā

g
agrū ſuū.
vete. t eſta.
re: ſed
Miſerias eni

h
lentiſſimū glutē
Moralit
res ſint.

i
do nominatur.
Saba.
pernicioſa.
Egredere.

k
Sūme inquit.
vſq̄ ad
triebat ob noxiū

l
Si fuerint
quia ſed
et qui xp̄m
mationē mūdi

m
orō ꝓphetica
rator corigendos
audit cōfitetur.

n
de iniuſtis
ligam⁹ tpalia
uentam eſt
Quos cum

o
lubriter vel
dubio vt ꝓba
Auferre lapides

p
Et inaures
deputatum
vocantur iamin
talaris tunica

q
Tūc demū
Queri ſolet
putabimini

r
facta eſt
ctum eſt
future p̄ſignabat
chriſtianorum

s
In eo. ca.
Trāſierūt
Ruben

t
ſione ad
ſtodiāt iu
nō hēbant
hec ille

v
Uideat dñſ
de ergaſtu
bona ex

x
egyptijs ab
Surge. q̄n
cedentē ad
Ecce ego,

y
q̄nq̄ q̄bus
terio. ſ. prio
eſt qualis

z
ſpectu eius
ad bibēduꝫ
eſſe mēituꝫ
tura requie

A
addēduꝫ iu
Uiſitās ini
dum ſit

B
q̄ pcuſſit
immolatur
Aduenam

C
hmōi que
lapideſ ony
ciatorij alt

D
q̄ tabule
one vtant.
et tribulos
oī ipulſiōe

E
ſinceritas
lapidib⁹ ſeri
punica mul

F
pec. con.
ſociati non
Salbanum
Moraliter

G
Et inquire
ſuiſſe q̄ d̄s
immediatū

H
illuminare
Uñ dilata
Ca. xxxvij.
Paxillos

I
cognitioniſ
cedit de ore
Aīa cum

K
geniū ꝛ re
Aarō mōs
qui xp̄m
Caro que

L
ip̄e chriſt⁹
dum in quo
pcutiuntur

M
giū graſſat
ſalut amit.
Purifica
Qñ ergo

N
Ego ſū dñſ
De ſemine
bouoꝝ nr̄o

O
Lacte deli
vita aīa
impotens
Si papulaſ

P
Facite p̄ce
aut d̄ iudeiſ
Multiplica

Q
Moraliter
Oīm viroꝝ
habēt neceſ
tus qd̄ nos

R
Oēm lepro
reperitur
immolatiōe

S
d̄r: Et ieſus
Fac tibi du
Arcaq̄ fe
Ut deſcen.

T
ſione morit
tit de⁹ q̄
Sacrificiuꝫ

U
Tu ꝛ filij
teſtamento
Oēs p̄miti
Septē vici

X
gis enume
Uidēs aūt
dño aḡuert

Y
ꝓcurans p
aſſūptum et
Et pdat re
Balach q̄ꝫ

Z
vult eē pfe
nem req̄rit
futuro vero

aa
Si trāſierit
maieſtatis
angel⁹ iniq̄
vel odium

bb
Hec ſūt ver
In tr̄a mo
ptrāſierunt

cc
Que vide
lr̄a. Selēdū
ſcipiaſ ſcd̄m
Diligeſ do.

dd
petre ī mō
mōtē garicī
Caue ꝛc̄.

ee
al̄s retribu
tētia dānan
Primitias
ligit de xp̄o

ff
Nō accipi
Nō trades
ceſſe ē ambi

gg
Lapides et
Ingrediēs
ptiuantur
captiuitatis

hh
Uidebit q̄
ſtes ſunt
Dñs de ſi
Suſcipe

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

I A 17